

να, τὰ νεκρά, τὰ ἄζωα; Ναί, δὲ σοῦ μέλει, μὰ καὶ δὲν προκόπτεις. Ναί, δὲν προκόπτουμε, παῖδιά, νοιώστε το, μὰς χρειάζεται Ζωή, γιατί Ζωή εἶναι Ἀλήθεια. Καὶ Ζωή κι Ἀλήθεια εἶναι ἡ γλώσσα τῆς μάνας μας. Σῦρτε καὶ ἀγοράσετε ἓνα βιβλίο πού τὸ λένε «Ταξίδι». Διαβάστε το καὶ ρουφήξτε το. Γιομίστε τὴν ψυχὴ σας μὲ γαί. Καὶ προσέξτε τὸ τελευταῖο τὸ κεφάλαιο. «Στρατὸς» ἐπιγράφεται. Προσέξτε καὶ πιστέψτε πὼς «Γεῖά σας παλληκάρια καὶ παιδιὰ μου, Μπρός! Κ' ἐγὼ μαζί σας» πρέπει νὰναι ἡ γλώσσα τοῦ βασιλιά σας. Καὶ σεῖς «Γεῖά σου, βασιλιά μας καὶ πατέρα μας, μαζί σου στὴ φωτιὰ ἐρχόμαστε» πρέπει νὰπαντᾶτε. Ναί, ἔτσι ὅπως λένε οἱ στρατιῶτες ὅλου τοῦ κόσμου. Πάρτε το καὶ σεῖς ἀπόφαση καὶ ζητήστε τὴ γλώσσα σας ἀπὸ τοὺς ἐπίσημους, γιατί, πῆτε τους, θέλετε νὰ προκόψετε. Καὶ τότε, γεῖά σας παιδιὰ!

Σωξόπολη

ΣΤΑΒΡΟΣ ΜΑΒΡΟΘΑΛΑΣΣΙΤΗΣ

ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ

Φίλε κύριε Ταγκόπουλε,

Σὰς εὐχαριστῶ πού στο τελευταῖο φύλλο τοῦ «Νουμά» ἐγράψατε ὅλη τὴν ἀλήθεια γιὰ ὅσα γινήκανε στὴν Ὀλυμπία. Τόσες ἀσυνειδήτες ψευτιὲς ἐπλαστήκανε γύρω πού μὲ φέρανε σὲ δύσκολη θέση.

Μόνο μιὰ διόρθωση σας παρακαλῶ νὰ γίνῃ στὴν περιγραφή. Πὼς οὔτε δὲ σας εἶχα δεῖ στὴν Ὀλυμπία πρὶν κάμω τὴν πρόποσή μου, οὔτε καὶ σεῖς τὸ ξέρατε πὼς θὰ βρεθοῦμε κεῖ πέρα αὐτὴ τὴν ἡμέρα. Αὐτὸ πρέπει νὰ προστεθῇ γιὰ νὰ καταλάβουνε ὅλοι πόσο εἶχαμε ἐνεργήσει νὰ μαζευτοῦμε στὰ Ὀλύμπια!

Πρέπει νὰ μάθουνε πὼς καθένας μας ἔχει τίς ιδέες του σταθερὰ καὶ πὼς δὲν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ συνωμοσίαι, μὰ οὔτε καὶ φοβούμαστε τίς ἀνοησίας πού γράφουν οἱ ἐφημερίδες, οὔτε τίς ψευτιὲς τοῦ κ. Κουλουμδάκη.

Θὰ μὲ συμπαθήσετε ὅμως νὰ σὰς παρατηρήσω πὼς μοῦ κάνει ἐντύπωση πὼς ἀφήνετε αὐτοὺς τοὺς ψεῦτες καὶ δὲν τοὺς στέλνετε στὰ δικαστήρια. Δυστύχημα εἶναι πού δὲν ἀναφέρεται τὸν ὀνόμα μου στὴς ψευτιὲς πού δημοσιευτήκανε, γιατί τότες θὰ ζητοῦσα τὸ δίκιο μου μὲ τὸ νόμο. Πιστεύω πὼς ὑπάρχει κρᾶτος νὰ μοῦ τὸ δώσῃ.

Πάτρα, 11/9/1911.

Μὲ ὑπόληψη

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ
(Σπύρος Μουσούρης)

➤ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ ➤

Στὴ «Θεσσαλία» τοῦ Βόλου (8 Σεπτ. σελ. 1) δημοσιεύεται ἀλάκαιρη ἡ ἀπολογία τοῦ Τάκη Οἰκονομάκη, πού κατηγορεῖται κι αὐτὸς γι ἀναρχικὸς καὶ ἄθεος. Τὴ δημοσιεύουμε καὶ μεῖς ἐδῶ τὴν ἀπολογία του καταλέξῃ, ἀφοῦ ἡ ἀπολογία τοῦ Οἰκονομάκη μᾶς δίνει τὸ κλειδί τῆς παρούσης καὶ ἀνόητης αὐτῆς ὑπόθεσης καὶ μᾶς ξηγᾷ τὸ ΓΙΑΤΙ δημιουργήθηκε.

«Αἱ κατ' ἐμοῦ κατηγορίαι εἶναι ἐντελῶς ἀβάσιμοι καὶ ἀνυπόστατοι, ἐδημιουργήθησαν δὲ παρὰ τοῦ Δημ. Κούρτοβικ συντάκτου τοῦ «Κήρυκος» ἐξ ἐπαγγελματικῆς ἀντιζηλίας πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Θεσσαλίαν», τῆς ὁποίας εἶμαι συντάκτης.

Καὶ πρῶτον οὐδεμίαν σχέσιν ἢ συνάφειαν εἶχον μὲ τὸ ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον, ἀλλὰ γνωριμίαν μόνον μετὰ τοῦ κ. Δελμούζου καὶ οὐδὲν τούτου πλέον.

Τὸ γεγονός ὅτι ὁ μάρτυς Σαπουνᾶς ἀναφέρει ὅτι ἐπεσκέφθην ποτὲ τὸν κ. Δελμούζον εἰς τὴν οἰκίαν του ἀπαξ ἢ δις δὲν ἔχει σημασίαν τινά.

Ἐπίσης οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω μὲ τὰ ἐν Ἀργολαστῇ γενόμενα, ὁ δὲ διδάσκαλος Κουμπῆς ἦτο τελείως ἀγνωστος εἰς ἐμὲ μέχρις ἐσχάτων.

Μὲ τὸ ἐργατικὸν Κέντρον δὲν εἶχον σχέσιν, οὔτε μέλος, οὔτε σύμβουλος αὐτοῦ οὔτε ἄλλο τι ἡμην.

Μόνον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἰδρύσεώς του κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1908 ἐξ ἀγνοῦ πάντοτε ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς προόδου πάσης κοινωνικῆς τάξεως καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐργατῶν ἐργάσθην διὰ τὴν ἰδρύσιν τοῦ Ἑργατικοῦ Κέντρου (οὐχὶ ὡς μέλος), τοῦ ἀειμνήστου Σπύρου Μουσούρη ἀναλαβόντος τὴν πρωτοβουλίαν. Ἀπεχώρησα δὲ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1909 προσληφθεὶς ὡς συντάκτης τῆς «Πανθεσσαλικῆς», καθ' ὅσον αἱ δημοσιογραφικαὶ μοῦ ἐργασίαι δὲν μοῦ ἐπέτρεπον ν' ἀσχοληθῶ εἰς ἄλλο τι.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς οὐδεμίαν σχεδὸν συνάφειαν μὲ τὸ Κέντρον εἶμαι οὐδὲ ἔλαβον ποτὲ γνῶσιν τῶν πράξεων καὶ ἐνεργειῶν του παρὰ μόνον ἐκείνων ὅσα ὡς δημοσιογράφος ἐμάνθανα χάριν τῆς ἐφημερίδος μου.

Ἐπομένως οὐδεμίαν ὑπέχω εὐθύνην ἐὰν τυχὸν τὸ Κέντρον παρεξέτράπη τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ του ὅστις ἦτο ἡ μόρφωσις καὶ ὁ οικονομικὸς συνασπισμὸς τῶν ἐργατῶν καὶ προέβη εἰς ἀξιοποιοῦς τυχὸν πράξεις, πρᾶγμα ὅπερ ἐγὼ δὲν ἀντελήφθην, οὔτε ἐὰν μέλη τινα τοῦ Ἑργατικοῦ Κέντρου ἐκτήσαντο τυχὸν ἀθεϊκὰς ἢ ἀναρχικὰς δοξασίας· τὸ κατατεθειμένον ὑπὸ τῶν μαρτύρων Ν. Μαργαρίτη καὶ Ν. Κυριαζῆ κλπ. ὅτι ἑκαμὰ διαλέξεις εἰς τὸ Κέντρον δὲν